

STICHTING MANNA-HULPZENDING

“GEEFT GIJ HUN TE ETEN”, MATTH. 14:16

Jaargang 44, nr. 3

Juli, aug. en sept. 2026

Rosenstrasse 16
D-49824 RINGE

KvK nr. 70319855
RSIN 858259114

E-mail: info@manna-hulpzending.com
Website: manna-hulpzending.com
Bank: NL06 RABO 0326 0059 86

Waar was uw geloof?

Luc. 8:25

Lieve mensen,

Bovenstaande vraag wordt door Jezus gesteld aan Zijn discipelen, wanneer zij in een storm zijn terechtgekomen op het meer van Galilea. De discipelen worden bang en zij maken Jezus wakker, Die in alle rust ligt te slapen.

Jezus, wakker geworden, bestraft de wind en de wilde wateren, die dan tot rust komen. Jezus heeft eigenlijk verwacht, dat Zijn discipelen dit zelf gedaan zouden hebben.

Waar is óns geloof? Het is geen geheim, dat er in Nederland steeds minder mensen hun geloof belijden en dat laten zien. En dat, terwijl toch het geloof door de eeuwen heen een kostbaar bezit en een grote kracht is gebleken.

Ongeloof – Bijgeloof. We zien bij veel mensen, die zeggen dat zij niet gelovig zijn wel een vorm van bijgeloof. En dit bijgeloof is zo verweven met hun leven, dat zij hier niet mee kunnen breken.

In juni zijn we in Polen. Dit land staat bekend om de Katholieke Godsdienst, maar gelijktijdig ook om hun bijgeloof.

Op een gegeven moment, hoort Janneke vlakbij een koekoek roepen en zegt tegen de vrouw des huizes: “Hoor eens, wat mooi, ik hoor een koekoek vlakbij roepen.”

“Ja”, zegt zij, als je nu een geldstuk in je broekzak steekt heb je het hele jaar genoeg geld.

Als ik 's avonds help bij het afruimen van de borden en bestek, valt er een mes van het bord op de grond. “Nu komt er iemand op bezoek”, hoor ik haar zeggen. Ongelukkiger wijze valt er nog een mes. “O, er komt nog iemand”.

Die personen zijn er nooit geweest, maar men komt ook niet meer terug op hun, nooit uitgekomen uitspraken, maar blijven volhardend in hun bijgeloof.

Als we getuigen over Bijbelse zaken, kijken ze ons aan en zeggen dan: “Dat zegt onze kerk niet”. Je komt niet door het (bij)geloof heen. Zij zijn er als het ware aan gebonden.

Als we eerlijk zijn, moeten we echter vermelden dat we ook in ons land heel wat bijgeloof zelfs bij gelovigen tegenkomen: “even iets afkloppen, wichelroede lopen, pendelen, onder een ladder doorlopen, een zwarte kat, en meer van deze dingen.”

Waar is óns geloof? Als Jezus dat eens tegen ons zou zeggen, wat is dan ons antwoord? Praktiseren wij ons geloof? Of zeggen wij dan ook: “Dat gelooft onze gemeente/kerk niet.

Laten wij dat doen, wat de Bijbel zegt, ongeacht wat onze kerk/gemeente ervan denkt of zegt. Hierbij daag ik u uit, waag het met Jezus!

WdV

FAMILIEREÛNIE OP TERSCHELLING

Van 3-10 juli zijn we, ter gelegenheid van mijn 80^e verjaardag en ons 55-jarige huwelijksfeest met onze kleine familie, 7 personen in getal, een week in Hoorn op het eiland Terschelling. We hebben een prachtige week met droog weer. Onze kleinkinderen hebben de vakantie van hun leven gehad, maar ook wij ouderen hebben samen genoten van deze week. Voor herhaling vatbaar!

VERJAARDAG JANNEKE

Janneke viert op 2 juli thuis en op 3 juli op Terschelling haar verjaardag. Ze bedankt een ieder die eraan heeft gedacht en een bezoek heeft gebracht. Ook hen die een kaart of email stuurden, hartelijk dank.

DOZEN MET KLEDING VERSTUREN

Op dinsdag 21 juli gaan we naar Bertus en Thea om daar een auto vol tassen met kleding weg te halen, die daar zijn opgeslagen.

Het gaat na de operatie van de knieën van Bertus goed en we zijn heel blij, dat ze toegezegd hebben om volgend jaar weer te rijden.

Op woensdag 22 juli brengen we de opgehaalde kleding, die Janneke intussen in de gekregen 8 dozen heeft verpakt, weer naar het verzendadres van Hermes. Het aantal dozen, dat tot nu toe is verzonden staat op 51. Halleluja! Dank voor uw gaven hiervoor!

TUBBERGEN

Van 7-11 augustus zijn we met ons oudste kleinkind enkele dagen in Tubbergen op een camping. Zij geniet zo van het bivakkeren in de caravan en heeft dan ook nog een paar dagen vakantie, vóór de school weer begint.

HOLLANDSCHEVELD

Op zondag 23 augustus, zo vlak voor de reis naar Hongarije, zijn we weer in de Evangelische gemeente in Hollandscheveld,

waar we zingen en waar ik de prediking mag verzorgen.

HONGARIJE

Op donderdag 27 augustus stappen we om 09.18 uur in Neuenhaus op de trein met achtereenvolgens een overstap in Bad Bentheim, Hannover en München. Als alle treinen op tijd rijden kunnen we 's nachts om 00.29 uur in Boedapest zijn. Door een technisch defect en een kapotte seinpaal wordt het echter 02.30 uur in de nacht.

De volgende dag rijden we met de Metro en de trein via Boedapest-Kelenföld naar Martonvásár. Ancsa, de vrouw van de voorganger wil ons van de trein halen, maar de oudste van de gemeente is haar net even voor en hij brengt ons naar Tordas. Ancsa heeft een heerlijke paj voor ons op de tafel gezet.

Na het eten bereiden we ons voor op de samenkomst, zondagmorgen in Tordas. De mensen herkennen ons nog en vallen ons allemaal om de hals. We zingen en spreken in deze samenkomst, waarin we vertaald worden door Cornel, die ook Kinderkampen in Oekraïne organiseert.

Nora, de dochter van de oudste is terug uit Californië en vertelt van haar ervaringen.

Om 13.00 uur zijn we uitgenodigd om te eten bij de voorganger en Nora zal ons steeds vertalen. Wat er aan eten overblijft krijgen wij mee en we kunnen daar nog twee dagen van eten.

Om 17.00 uur zijn we uitgenodigd om bij Nora's ouders te eten. We worden opgehaald en weggebracht met de auto.

Maandag een rustdag en dinsdag een reis naar Székesfehérvár om inkopen te doen. Op donderdag reizen we naar Velence en bezoeken Ed en Vali. We hebben elkaar veel te vertellen en halen veel herinneringen op van vroeger, toen zij ons nog vertaalde.

Vrijdagmiddag brengen we een bezoek aan de mensen "op de berg", de familie Kiraly, waar we buiten aanschikken. We hadden al een doos met allerlei kleding, schoeisel en speelgoed vooruit gestuurd, die we nu aan hen kunnen overhandigen. Vrijdagavond zijn we bij Cornel en Ruth waar we ook weer een warme maaltijd krijgen.

Zaterdag gaan we vroeg met de bus en trein naar Boedapest, waar de evangelist br. Jenó en zijn zus Palma ons opwachten. Na de koffie brengen zij ons naar een gemengde gemeente van Roma's en Hongaren in Monor.

Ik zing met de aanwezigen enkele Hongaarse koortjes en Janneke helpt Jenó met het verdelen van de voedselpakketten, de kleding en het speelgoed.

Zij hebben een groot aantal verzonden dozen bewaard en aan ons de eer om dat aan deze gemeente uit te delen. En wat zijn de mensen allemaal dankbaar en blij, ook de kinderen die zelf hun speelgoed mogen uitzoeken.

De Gemeente verwacht ons volgend jaar terug om te zingen en te prediken. We komen graag! Ze stuurden ons reeds een email, waarin ze schrijven, dat ze zich verheugen op onze komst. Wat hebben we hier in Hongarije toch veel vrienden gekregen in al die 36 jaren!

Zondag brengt Ancsa ons samen met haar dochter en Nora naar Kiskunmajsa. Nora vertaalt ons voor de eerste keer in de Samenkomst en ze heeft het uitstekend gedaan. We zijn blij met haar, als tolk!

We zingen hier Hongaarse liederen en Nora vertaalt enkele liederen, die wij in het Engels zingen. In deze samenkomst mogen wij een vrouw tot de Here Jezus leiden. Halleluja!

We zijn hier met z'n allen uitgenodigd om deel te nemen aan de warme maaltijd. We worden weer naar huis gebracht met de mededeling dat ze ons woensdagavond bij de warme maaltijd verwachten. Wij hebben hier nog niet één keer voor ons zelf gekookt.

Toen Vali's vader, Sultan, nog leefde, nam hij ons een keer mee naar Szentendre. We willen daar graag nog een keer kijken. We nemen de bus, trein, metro, tram; lieve mensen, alles is gratis voor ons, niet te geloven! Dat zouden alle

andere regeringen in Europa ook moeten doen voor hun bejaarde inwoners.

We komen er nu pas achter, dat er in de metro geen bestuurder zit. De metro's rijden op afstand bestuurd, door een computer, niet te geloven.

Dinsdag móeten we naar Boedapest Keleti, om onze zitplaatsen te reserveren voor de terugreis. Kosten € 6,- voor 2 personen.

Woensdag eten bij het voorgangersgezin. Ancsa heeft ons gevraagd, wat we willen eten!

Donderdag is het pakken en afscheid nemen, want we willen vrijdagavond vroeg in het hotel zijn, omdat we zaterdagmorgen met de trein van 05.30 naar Wenen reizen. Alle treinen rijden weer met grote vertragingen en bij het uitstappen van de laatste trein, in Nordhorn, valt Janneke op het perron en bezeert haar hoofd, zij en knie en de bril is kapot. Wonder boven wonder heeft zij geen centje pijn, maar je ziet de buil op haar voorhoofd groeien en rond de ogen wordt alles blauw en later ook de knie.

We worden door de conducteur en andere meelevende mensen vergezeld naar de bus. De buschauffeuse hoeft onze biljetten niet te zien en zegt: "Als er iets is, roepen hoor, dan stop ik direct!" Ze zet ons af bij het station in Neuenhaus, waar onze zoon Anjo ons afhaalt. We rijden naar huis, waar we precies om 24.00 uur aankomen. Het avontuur is weer goed afgelopen en we hunkeren alweer naar het volgende avontuur. Dat wordt Lemele

LEMELE

We gaan een dikke week naar een camping in Lemele om deze nieuwsbrief te schrijven en weer een beetje in de rust te komen. Dat kan, want we zijn de enige gasten op de camping. We hebben de plek voor het uitzoeken.

We maken een fietstocht naar o.a. de plaatsen waar we vroeger gewoond en gewerkt hebben. Nijverdal, Hulslen, Hellendoorn, Ommen, Oudleusen en Raalte. En wat is er in die 50 jaar veel veranderd. We kennen het gewoon niet meer terug.

We hebben onze fietsen mee en maken elke dag een fietstocht. Op één van die tochten passeren we onderstaand bord. Geen trein, maar een! Een lachertje!

We genieten tijdens deze fietstochten van de prachtige natuur, o.a. op de Lemeler Berg. Wat is Gods Schepping dan toch fantastisch mooi! Glorie voor de Naam van Jezus! Halleluja!

HOLLANDSCHEVELD

Tijdens ons verblijf moeten we nog wel even, op zondag, naar Hollandscheveld om te spreken in de samenkomst en omdat de organist met vakantie is, bespeel ik ook het orgel voor de samenzang.

DANK

Jezus alle dank en ere voor de afgelopen drie maanden. Het waren drukke maanden met alle voorbereidingen, reizen, etc.

Janneke is weer helemaal hersteld van haar val en we prijzen de Here Jezus, dat alles zo goed is afgelopen. Halleluja! Dank U Jezus!

We danken u, voor al uw gaven voor het verzenden van de 51 dozen, voor de kleding, schoeisel, papier, etc. Wat zouden we moeten doen, als we dat alles zouden missen?

In deze nieuwsbrief ziet u slechts enkele foto's. Br. Jenó en Palma hebben ons zo'n 150 foto's gestuurd. U kunt de meeste allemaal zien op onze Website: **Stichting Manna Hulpzending**.

Ontvang van ons de hartelijke groeten en Gods zegen gewenst voor de komende tijd! Over drie maanden komt de volgende nieuwsbrief!

Janneke en Wim